

19-962-1

5-971

თბილისი ივანე ჯავახიშვილის სახელობის სახე-
ლმუზეუმი უნივერსიტეტი

ხელნაწერის უფლებით

დანა წერილის ასული გუცია

XX საუკუნის ოთხმოციანი ტლების ქართული ნოვე-
ლისტიკის ყობიერობი პრობლემა
/რევაზ ინანიშვილის, გურამ დოჩანაშვილის, რევაზ მიშველა-
ძის, გოდერძი ჩოხელის, ოთარ ჩხეიძის პროზაზე დაყრდნო-
ბით/

10.01.02. – ქართული ლიტერატურა /უახლესი ქართული ლიტე-
რატურის ისტორია/

ავტორებისატი

ფილოლოგიის მეცნიერებათა კანდიდატის
სამეცნიერო ხარისხის მოხარულებად

თბილისი
1998

ნაშრომი შესრულებულია თბილისის ივანე ჯავახიშვილის
სახელობის სახელმწიფო უნივერსტიტეტის ფილოლოგის
ფაკულტეტის უახლესი ქართული ლიტერატურის ისტორიის
კათედრაზე.

სამეცნიერო ხელმძღვანელი — ფილოლოგიის
მეცნიერებათა დოქტორი, პროფესორი რ. მიშველაძე
ექსპერტი — ფილ. მეცნ. დოქტორი, პროფესორი
ო. ბაქანიძე

ოფიციალური ოპონენტები — ფილოლოგიის
მეცნიერებათა დოქტორი, ლ. სორდია
ფილოლოგიის მეცნიერებათა კანდიდატი, დოცენტი
ი. მილორავა.

წამყვანი ორგანიზაცია — თბილისის სულხან-საბა ორბელია-
ნის სახელობის სახელმწიფო კედაგოგიური ინსტიტუტი.

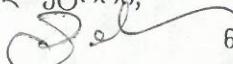
დისერტაციის დაცვა შედგება 1998 წლის **6. ნოემბრი**,
... საათზე თბილისის ივანე ჯავახიშვილის სახელობის
სახელმწიფო უნივერსიტეტის სადისერტაციო საბჭოს
P.10.01.CN2 სხდომაზე.

მისამართი: 380028, თბილისი, ი. ჭავჭავაძის გამზირი, №1.

დისერტაციის გაცნობა შეიძლება ივანე ჯავახიშვილის
სახელობის სახელმწიფო უნივერსიტეტის სამეცნიერო
ბიბლიოთეკაში.

ავტორეფერატი დაიგზავნა **1/10** 1998 წ.

სადისერტაციო საბჭოს სწავლული მდივანი,
ფილოლოგიის მეცნიერებათა დოქტორი,
პროფესორი

6 - 6. ტაბიძე

ნაშრომის ზოგადი დახასიათება

ნაშრომი ეხება მეოცე საუკუნის ოთხმოციანი წლების ქა-
რთული ნოველისტიკის ზოგიერთი პრობლემის მიმოხილვას რე-
ვაზ ინანიშვილის, რევაზ მიშველაძის, გურამ დოჩანაშვილის, გო-
დერძი ჩოხელისა და ოთარ ჩხეიძის პროზაზე დაყრდნობით.

თემის ატრალობა. მეოცე საუკუნის ოთხმოციანი წლები სა-
ქართველოს უახლოეს წარსულს წარმოადგენს. ამდენად, ბუნე-
ბრივია, ჯერ არც ჩამოყალიბებულა აღნიშნული პერიოდის შესა-
ხებ განსაზღვრული აზრი, არ შეფასებულა უკანასკნელი ასწლე-
ულის მერვე ათწლეულში მომხდარი მოვლენების ჭეშმარიტი მნი-
შვნელობა.

ქართული მწერლობა, როგორც ერის ჭეშმარიტი მატიანე,
იძლევა ისტორიის აღნიშნული პერიოდის მხატვრულ ანარეკლს.
ბუნებრივია, მხატვრული სიტყვით გაცხადებული წარსული ვერ
იქნება რეალურ მოვლენათა ზუსტი, აბსოლუტური ასლი. ისტო-
რია აյ წარმოჩნდება არა დროში თანმიმდევრულად განხორცი-
ელებულ მოვლენათა ჯაჭვად, არამედ ადამიანის სულში გათამა-
შებულ დრამად/ხშირად — ტრაგედიად/. ქართულ კრიტიკაში
არსებობს ტრადიცია დროის კონკრეტულ მონაკვეთებში შე-
ქმნილი მხატვრული ნაწარმოების საფუძვლიანი ანალიზისა,
რაც აღნიშნული პერიოდის ეპოქალურ სულისძვრათა წარმოჩე-
ნას ემსახურება. თემის აქტუალობა გამოიხატება მეოცე საუკუ-
ნის ოთხმოციანი წლების ქართული ნოველისტიკის ზოგიერთი
ნიმუშის სწორედ ამ თვალსაზრისით წაკითხვაში, მაგრამ ზემო-
თქმული საკითხის ოდენ ერთი მხარეა. მწერლობა არ წარმო-
ადგენს მოვლენათა მხოლოდ აღმნესხავს /ამისთვის ისტორია
არსებობს/. ნაშრომი წარმოაჩენს ქართველ მოაზროვნეთა მიერ
დანახული ქართული სინამდვილის მხატვრულ ანარეკლს, თუმც,
რასაკვირველია, ამ ანარეკლის ოდენ ცალკეულ ასპექტებს და
არა-ოთხმოციანი წლების ქართული ნოველისტიკის ამომწურავ,
ყოვლისმომცველ სურათს.